

in izstradati; — kër sejim to ni posrečilo, pa jih hočejo zvabiti na svoj lim ter jih s tem za sužnje napraviti.

Ej, gospodje, kako se motite! Obrtniki niso duševno tako slabotni in revni, kakor one široke mase zanemarjenega ljudstva, katerim imajo slovenski voditelji svojo „moč“ zahvaliti. Obrtniki so bili večinoma po svetu in so nekaj poskusili ter se nekaj priučili. Oni ne padejo takoj na kolena, ako se jim prikaže farški talar ali dohtarski frak. In zato bodejo obrtniki i zanaprej z lastnimi možgani mislili in bodejo znali svojih nasprotnikov od svojih prijateljev ločiti.

Mi ne vemo, ali hočejo klerikalni slovenski voditelji „mojstersko blagajno“ na taki podlagi uresničiti, kakor so uresnili svoj čas gotove „posojilnice“ in „konzume.“ Ali prepričani smo, da bi tudi to podjetje vporabljali v svoje politične namene. In kar se obrtniške organizacije v splošnem tiče, je eno gotovo: štajerski in koroski rokodelci se ne bodejo nikdar podali pod kranjsko vodstvo. Kar so kranjski slovenski voditelji doslej v roko vzeli, vse je bilo banke-rotno in vse se je podrla. Za tako „pomoč“ se rokodelci hvaležno a odločno zahvaljujejo!

Obrtniki imajo hvala Bogu že skozí desetletja svojo lastno izborna organizacijo. To organizacijo vodijo možje, ki so sami obrtniki in ki ne stojijo pod nikakoršni komando. Tem naprednim in seveda tudi nemškim možem se ne gre za politično igranje in strankarsko otročarijo, marveč za gospodarsko bodočnost rokodelcev. In ti možje so že za obrtnike delali, ko so naši slovenski „voditelji“ še spali in premišljevali, kako bode njih deca nakopičeni denar zapravila.

Vemo, da bode na binkoštni ponedeljek v Celju mnogo z alkoholom podkurjenega navdušenja. Resnični in neodvisni obrtniki se bodejo že na binkoštno nedeljo zbrali. Ti možje seveda ne bodejo imeli časa, vsakemu prvaškemu škricu „živijo“ vpiti. Ali — delali bodejo za svoj stan in koristili bodejo temu stanu. Kòs kruha je več vreden nego pijano navdušenje, ki prepeva češko pesen „Hej Slovani“.

Zato pa pravimo: prvaški hinavci in klerikalni farizeji naj le vabijo svoje pristaše, — pametni rokodelci jih ne bodejo poslušali in bodejo korakali svojo pot naprej. Obrtnik mora biti samostojen, to se pravi: neodvisen na vse strani, — potem šele zamore važno vlogo v družbi igrati! In neodvisni obrtniki so pri nas!

zborat. Vejte pa men ga nij Ilgejev Miha poveaudau, jaz smi le tote dni nokrat šou vunta prti Rumfu plohe štrafat, te mi je pa Rumfau tiazu Vaš autres dau. Ausji šus! je reaku, te pa ti še toku kene več ki je naš „Štajerc“ dama, kuga požojfana, zaj si ga pa zamerkaj! Vite na tak form sn Vaš autres zborau. Pa že zaj bi Vam kene pisau, pa zozn „nerodn list“ je neaka tulu od noše prozne šporkase, pa v noši šprohi te sn si pa mislu, fercvamanik če po noši šprohi morvate, te Vam še ži lehku ontrt dam. Vejte gaspuad vrednik, pr nas mamò že vcaè lejt nu šporkasu, da bi tisti kteri čimajo, noter vlogali, hani pa ko nuczajo, vun jemoti. Šporkasa je bla še pred krotkem v foarf, pa zaj so se tisti mlodi pauri nu pa forške hloče med sebu skrompali, te pa nisu vejdlí druga, se pa lišali šporkasu gar prti gregaru. Zaj so sklicali nu versamlungu ali sicungu, sam ne vem prau koj je blo, nu pa so se začeli rojsati nu pa rojsati tak dougu, da je cejli kup na sofi oblezau. Vejte pr nas kaj tokiga čí blo čut deceit da smo še tak le bol sami domaji bli, pa pred nima por lejami je tu iberšvemunga bla, nu pa od tiste dabe zaj nij mira vcaè. Tistokrat je prneaso tu sam niga, vrog ti oca in majku po domače hanžir in kompanji, te si pa zaj mislijo, da bojo Selnečane kuj zgeče v nebejsa potiskali. Noša šproha jim ni po moti, posebno ne haužirju, klieralce ne muare trpet, nemčutare bi pa na suhem špeahi potisnu na hani svejt. Pa ti peklenska žonft, prosim kene mi zamerite gaspuad, pa jaz sn ži jezau, zaj ko pa na gmajni aušuse valili, te je pa zjegavem agentam leteu od eniga do družiga, da smo se rihtig bali da bota frfro dobila. Tu je blu pa vse darn: klerikauca, nemškutar, pa še sam bog nas vari bi biu daber, da bi mu le štímu dau. Vejte, pa za tistiga deli je še glih tak pr valitvi na tisti toal trupla za zlamatan, ko mamò mi drugi navodno za sedenje. Zaj so pa za „nerodn list“ ni hartikel v noši šprohi kup stumplali, ko so mislili da nas bojo huda razjezili, so se pa čudno podejlali. Mi smo jim za totí forcug še le hvaležni, da še tidi naš motrn jezík erajo. Provi se tidi, da bojo boj neako sekolsko veraj-ningu napravili, da bo pr tisti naš znoni Bambauš! za figlisarža, Ešnauer pa za hornista. Zaj pa lubi gaspuad Vas prau lepo povobim, da bi v nošu šporkasu nih por seksaru vložili, bojo baj večí autries dali ko klerikanci gnorje vun vzdigaju, hani ko pa čimajo kicka, pa nečeju nuter djat. Zaj bom pa jaz sklenu maju slobu pisaje, mam še nu furugu gnoja enemu nes zapelati, da bom telku zaslužu de šporkasi autries pločau, drgoči me pa na dohtora doju. Zaj pa vstonem Vaš hvaležni Kobauc.

Špitalič pri Konjicah. Minilo je že precej časa, odkar smo ti zadnjič poročali iz našega mirnega Špitaliča. Tako ti naznanjam, da se je na 10. aprila delila podpora za lansko sušno poškodbo. Pač bistra glavica našega župana si je namreč mislila, da je Bog nekaterim ljudem vsak teden podelil dežja; ali zelo se je motil, ker sušo smo imeli vsi ednako. Prašamo tebe in Karlna Zidanšek, ali bosta samo vidva in pa tisti, kateri so dobili od 40 do 80 K podpore, plačali štíbro, ali tudi mi ostali, ki nismo dobili nič? Bil je pred par tedni, ko pride neka žena h glavarstvu. To je pa župana tako razjezilo, da jo je začel ozmerjati in naposled je še rekel: Kaj glavar je več ko jaz, tako ti naj glavar da podporo! Dotična žena ga je tožila in naš rihtarček je bil na 50 K globe obsojen; se je pač spolnil pregovor, ki pravi: Kdor visoko leta, nizko sede.

Občina Podlehnik. Naša cela občina tarna in se pritožuje zoper našega poslanca M. Brenčiča. Mi smo bili v letu 1910 poškodovani sedemkrat po toči in v letu 1911 pa hudo dva-

krat; komisija je priznala tri črti in nekaterim pa vse uničeno. Lani, ko se je podpora delila, smo bili popolnoma izključeni in letos pa so dobili samo nekateri in še celo taki, ki ne stanujejo v naši občini. Tedaj prosimo odgovora, ali je krivo občinsko predstojništvo ali poslanštvo, ker je en dan hodil g. orožnik in pa g. obč. svetovalec okoli povpraševat, kje imajo kaj živine in drugih pridelkov in koliko otrok in dolgov. — Op. u redništva: Glede razdelitve podpore v posameznih krajih bode mo zbrali podatke in potem na primernem mestu vplivali, da bode splošne krivice enkrat konec. Da Brenčičevo „delo“ ni piškavega oreha vredno, to je pač že znano!

Iz kozjanskega okraja. Kakor po drugod, delila se je tudi v Prevorski občini dne 21. sušca t. l. podpora glede lanske suše. Pa kaj so ti Prevorski gospodje, ki so imeli delitev v rokah, stuhtali! Zahtevali so namreč za obvestilo določene podpore 1) od vsakega 10 vinarjev in tudi več, 2) pri delitvi od vsakih 10 K 10 vinarjev, in od 20 K 20 vinarjev. Ljudje so se sicer vstavljali temu; pa se jim je zatrobilo: to mora bit, to dobi občina, ker ima veliko stroškov, ko so denarji sem prišli! Dragi čitatelji, ali ni Prevorski župan prebrisan? Kaj takega si vendar nobeden pri delitvi podpore ni pogruntal! Radovedni smo, kaj poreče politična oblast k temu.

Makole pri Slov. Bistrici. Dragi „Štajerc“! V zadnjih številkah „Gospodarja“, po domače „Sleparja“, se naš politikujoči župnik baha, kër je bil prvič pri sodnji milostno na kazen 50 K obsojen, pri rekurzu pa se mu je posrečilo glavo iz zanjke potegniti. G. župnik, premislite: lastna hvala, cena mala! Vprašanje je le to-le, Miha: zakaj seješ politiko po našem doslej mirmem trgu? Zakaj se vtikavaš v občinske zadeve in volitve, ko vendar za občino nisi vinarja davka ne plačuješ? V odbor si se pustil od svojih črnih petoliznikov voliti in v županstvu hočeš biti. Ali si pozabil in se nočeš pokoriti za p o v e d i s v. O č e t a p a p e ž a, ki je duhovnikom politikovanje strogo prepovedal?! Papež hoče, da se noben duhovnik ne voli v politične zastope in denarne zavode, kër to veri škoduje. Ako hlapci svojega gospodarja ne vbogajo, kako bode ta naprej gospodaril! Ako se duhovniki papežu ne pokorijo, kako bode vera med ljudstvom cvetela! . . . Sponaša ta Miha tudi, da nekateri odhajajo iz Makol, eden tja proti Gradcu, drugi pa v blaženo Ameriko, kjer se tolarji po cesti pobirajo. Ej, Miha, po stezah se tolarji ne pobirajo, temveč se morajo krvavo prislužiti; tudi naberati se denarja tam ne more, kakor pri nas. Ali naj Mihi par stvari o beračenju in grabežljivosti gotovih črnih posojilničarjev povemo? Pometaj pred lastnim pragom!

Naprednjaki.

Ješence. Ljubi nam „Štajerc“! Pa že spet ti moramo nekaj poročati, ker vemo da le tak list kakor je „Štajerc“ zamore kako odkrito in resnično prinesiti na beli dan. Ljubi „Štajerc“!

Novo rešilno sredstvo za mornarje.

Ein neuer Plan zur Rettung von Passagieren und Mannschaften sinkender Riesendampfer.

Potop parnika „Titanic“ je dokazal, da je imel parnik premalo in preslabih rešilnih čolnov. Naša slika kaže zdaj novo rešilno sredstvo, ki je bilo ravnokar iznajdeno. Po tem načrtu bi obstal zadnji krov parnika iz velikega samostojnega „flosa.“ V slučaju potopa podali bi se potniki na ta „flos“ in bi se na ta način rešili. Na „flosu“ so motorji, ki bi „flos“ tudi lahko gibali. Velike par-

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“ nego izrecno

MAGGI IJEVE kocke

á 5 h

kajti te so najboljše! samo prave z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Dopisi.

Selnica ob Dravi. Lubi gaspuad vrednik! Jaz zemem fedro v mojo pravo roko in Vam pišem en par besed; pa prej ko Vam dele pišem Vas prau lepo pogrúasam nu pa pozdrovim nu pa Vas prosim, da bi me h'tli no molu poslušati. Vam čam vliku kaj poveadau, le geduld mete, bom kuj hitro začeu. Jaz Vam bi ži tidi prej pisau, pa se mi je glih tak godilo ko nošemu hornistu „Nerodnega lista“, da nisu mugu Vašiga autresa

niške družbe že delajo poizkuse, kako bi se to novo rešilno sredstvo obneslo.

Ker smo Ti poročali v Tvoji 17. številki, dne 28. aprila o neki ženski, o kateri se govori, da je odpravila plod svojega telesa, primorani smo o tej reči še nekaj bolj natanko izpregovoriti. Kakor znano govorilo se je o tej ženski in nje zločinu od hiše do hiše, in se še govori danes; očitalo se ji je to tudi od drugih žensk, pa brez da bi tožila. Danes hočemo omeniti le en tak slučaj: Lanskega leta meseca julija imeli smo se zagovarjati trije bratje B. pri okrajni sodnji v Mariboru, ker so očetu te ženske Antonu razbili par šip. Grede mimo hiše so si fantje baje prepevali in jih je ženska obrekovala. (Seveda ti trije so preveč v glaze pogledali.) Njen oče jih je naznanil orožnikom in poklicalo se jih je pred sodnijo, za kar so „falsali“ vsak po tri dni zapora. Po dokončani obravnavi je eden teh treh bratrov obdaroval ženo z nelepimi imeni ter ji očital nje zločin. In to v pričjo sodnika in drugih čakajočih ljudi. Vprašamo ženo ali nje očeta, zakaj pa nista takrat tožila? Vprašamo poštene čitatelje „Štajerca“, kateri bi ne postopal sodnijsko proti takemu, če bi bil nedolžen? Ne reci oče Anton, da to ni res, to ti lahko dokažemo! Prič dovolj! Ali morda ni res tudi to, da se Te je pri taisti obravnavi postavilo na „frišni“ zrak? Reci sedaj, da to ni res, in da „Štajerc“ laže! Vse to lahko s pričami dokažemo. Le bolj počasi, g. Anton drugače bodete se pač hudo kesali. Veste, kateri hoče „Štajerca“ tožiti, mora imeti resnico na svoji strani! Mi Vam le dobro hočemo, zato Vas le opozarjamo da pustite le „Štajerca“ v miru živeti, če pa imate tako vročo kri, pa pojdite k Vaši nevesti, saj ni daleč od Vas. Ljubi „Štajerc“! Ta prebrisana glava oče Anton je baje tožil uredništvo „Štajerca“, on še naprej sanja koliko „hundertarjov“ dobi on, in koliko njegova nedolžna hči Anica. Oj ti ubogi „Štajerc“ ti, sedaj pa pridno „šparej“, sedaj že veš, kedo da te ima v rokah. Veš ljubi „Štajerc“, oče Anton so pri nas povedali, da so imeli dne 18. maja z „Štajercem“ obravnavo. Ali je res to, g. urednik? Koliko je Vam o tem znano? Mi smo radovedni? Anton so torej tožili, se tedaj veselimo. Ako pa niso tožili, tedaj bodemo pač mi to celo reč sami sodnji naznanili. Na svidenje torej. In zdaj dovolj! Pa drugokrat eno „fein“, kako je tisti, ko je pri si-

* Vse to je laž! Mi doslej prav ničesar ne vemo, da bi nas kdo tožil. Vse je torej iz trle izvitno in zlagano. Sicer se pa tozbe ne bojimo.

Uredništvo „Štajerca“.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor sonce.

tari namesto mačeka klobaso ogriznil, pri lepi Nanci noter z lesa, pa slabo „rihta“. . . Pa z Bogom.

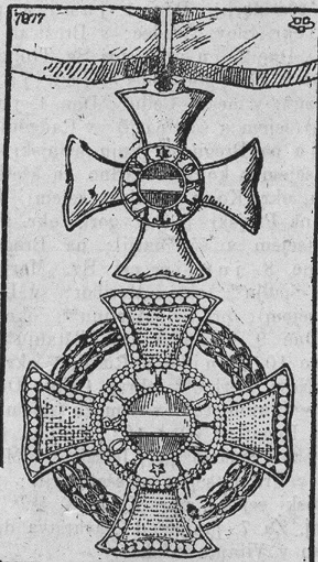
Iz Gočove. Nekega lepega dne v majniku se je zopet zjezil naš prejšnji predstojnik Vinko čez „Štajerca“, ki je tako lepo pisal o njem kot predstojniku in gostilničarju zaradi kave in čiste njegove vode v jarku. Vinko je rekel: Toti „Štajercijanci“ mislite, da boste celi svet prevrgli. Glejte me, kaj sem debel, ker nisem več predstojnik! . . . Ej Vinko, ali si od jeze odebelel? Suh, suh si in žut kak rušar! Vinko je gledč svoje lepe čiste vode rekel: To nikomur nič mar; jaz grem lahko v jarek sr — t, vodo pa rabim lahko potem za gostilno, ker je stari koncesijon; moj hram pa lahko zakurim. Ej Vinko, ali ti je šla vročina tako hudo v glavo, da ne veš, kaj blebečeš? Pamet, pamet nučaj!

Loka pri Žusmu. Redka slavnost se je vršila 5. t. m.; počastili so namreč delavca Martina Pleunik, ki že pridno dela pri graščini v Loki pri Žusmu neprenehoma skozi 40 let. Z lepim sprevedom in muziko so ga spremili njegovi sodelavci v cerkev. Med lepim govorom mu je č. g. župnik pripel na prsa zaslužen svetinjo in zasvirala je godba cesarsko himno. Čestitamo temu možu, da je tako dolga leta zdrav služil graščini. K tej slavnosti so seveda tudi pomagali sodelavci te tovarne; veliko se je trudil delavec Anton Tašker, da se je slavnost lepo vršila. Tudi lepe besede jubilantu in tudi delavcem; vsa čast in hvala gre vsem tistim sodelavcem, kateri so k tej slavnosti pomagali.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
 Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno
 cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Red Marije Terezije.

Naša slika kaže red cesarice Marije Terezije, ki je postal že jako redek. Sedaj ga ima edino še bivši ogrski ministerski predsednik Fejervary. Ta red je najvišje

Ein selten gewordener Orden.

odlikovanje za v vojski pridobljene zasluge. Kakor pove ime, ustanovila je ta red cesarica Marija Terezija l. 1737. Red obstoji iz 3 razredov in obsega beli križec z rdečim medajlonom, in napisom „Fortitudini.“ Trak je belordec. V 1. razredu ima red tudi še zvezde.

Novice.

Vboga bogatinka. V mestu Oberweyer umrla je te dni 68 letna samska gospodična Schmidt, ki je celo svoje življenje v najrevnejših razmerah živela. Umrla je tudi pravzaprav vsled lakote, ker se je tako slabo hranila, da je pričelo truplo hirati. V njeni zapuščini pa so našli skupaj 180.000 kron premoženja. Vse svoje premoženje je prismojena babnica zapustila bogatim duhovnikom; svojim revnim sorodnikom pa, ki morajo težko za kos vsakdanjega kruha delati, je zapustila le 600 kron. Sorodniki hočejo zdaj testament razveljaviti in tudi oblast

pravi, da hoče nekaj denarja, ker pokojnica ni davkov plačevala.

Celo mesto „na bobnu.“ Mesto Berry v Novem južnem Walesu se je na javni dražbi razprodalo. Mesto je bilo namreč lastnina neke družine Hay, od katere je zdaj samo še en član ostal. Temu se je preneumno zdelo, celo mesto imeti; in tako je razprodal vsa zemljišča in poslopja, cerkve, šole itd. Pač edini slučaj na svetu, da bi ekssekutor celo mesto razprodal.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Počaščenje načelnika Orniga.

Ptuj, 19. maja.

Danes so se zbrali v mestni dvorani ptujski predstojniki in zastopniki občin Bišečki vrh, sv. Bolfenk, sv. Elizabeta in Gornja Pristova, da počastijo delavnega okrajnega načelnika g. Jos. Ornig. Te štiri občine so namreč g. Orniga za njegove izredne gospolarske zasluge imenovala za častnega občana in mu danes izročile tozadevno diplomu.

Prvi je govoril pri slavnosti g. župan Merkuš iz Gornje Pristove, ki je približno to-le rekel: „Velezasluženi g. načelnik! Povabljeni smo k današnji slavnosti, ki ima za nas veliki pomen. Z veseljem smo prišli in prosimo, da g. načelnik dovolite, da sme g. tajnik Vas v našem imenu pozdraviti in Vam prisrčno hvalo izreči!“

G. tajnik Pengou je potem v lepem govoru približno sledeče misli izrazil:

Leta in leta so prosile občine za ceste, ali prošnje se niso rešile. Ko ste Vi, g. načelnik 16. julija 1904 poslovanje okrajnega zastopa s teškimi bremenimi prevzeli, ste najprvo zamenarjeno gospodarstvo od odstopivšega zastopa poravnali in potem ste premišljavali, kaj in kje naj se za zboljšanje cest, ne samo na okrajnih ampak tudi na občinskih cestah, zgodi. Pod Vašim vodstvom se je za ceste velikansko delo zgodilo. Leta 1905 se je začelo na Stermci pri Gornji Pristovi breg preložiti, občinska cesta na Gori proti Naraplam se je zboljšala in od Narapla proti Sitežu se je zgradila imenitna občinska cesta. V Bišečkem vrhu se je tudi veliki nedostatek na občinski cesti odpravil. Potem se je cesta k sv. Florijanu zgradila in leta 1907 zgotovila. Na nobeni cesti ni bilo mogoče pridelke zvažati in potrebne stvari dovažati, ker ni bilo cest, ali pa so bile v tako slabem stanju, da je vsaki promet izključen bil. Pa tudi za živinorejo, svinjo- in konjerejo se je mnogo storilo. Gospod načelnik, Vi ste za okraj mnogo storili, ste ceste zgradili, nastal je promet in novo življenje; kjer je promet, tam je denar.

V imenu vseh občanov dotičnih občin izrečemo Vam za Vašo ljubezen in skrb srčno zahvalo in to zahvalo Vam izkažemo skozi to pismo; mi smo Vam največjo čast in hvalo izrekli, katero smemo po postavi Vam spoznati, in ta hvala in čast obstoji v tem, da smo Vas za občine Bišečki vrh, sv. Bolfank, sv. Elizabeta in Gornja Pristova kot častnega občana imenovali.

To pismo naj ostane Vam in Vaši družini kot očitno in stanovitno znamenje naše hvaležnosti in prosimo še dalje za Vašo naklonjenost.

Bog Vas živi še mnogo let v prid Vaše družine, v prid okraja in občin!

Zbrani možje so navdušeno zaklicali trikratni „živio.“ Načelnik pa se je v toplih besedah zahvalil za izkazano mu čast. Ta mala ali odkritosrčna slavnost je pač dokaz, da je napredno gospodarstvo v ptujskem okraju vzorno in da ljudstvo to tudi izpozna.

O slovenski obstrukciji* v štajerskem dežel-

nem zboru in njeni velikanski škodi je govoril poslanec Einspinner v graški trgovski in obrtni zbornici. Rekel je m. dr. sledeče: — Omeniti hočem deloma le one zadeve, ki bi jih moral deželni zbor rešiti in ki so nujne potrebe za štajersko deželo. Tako n. p. proračune za l. 1911 in 1912; postava glede zgradbe železnice Ljutomer-Ormož; isto glede železnice Gleichenberg-Radgona, Maribor-Wies itd.; nadalje postave glede vodnih pravic in vodnega gospodarstva sploh ter glede regulacije potokov (zlasti Drave in Pesnice!) . . . V naravnost grozni revščini se nahajajo oni okraji, ki imajo skrbeti za